Богданові Зузуку

Герметично зачинені вікна до пекла.
Завертаймо назад непокірний катрен.
Детективна історія Роберта Шеклі
виповзає на білі полотна арен.

Завиває сирена — швидка чи поліція?
По задвірках епохи скрадається тінь.
Простирадло небес заплямила полюція —
сперма хмар не потрапить у лоно богинь.

Кличмо тінь до стола. Тінь готова покаятись.
Даймо келишок раю і кусень смоли.
А старій Афродіті не фалос, а палицю,
Не у щічечку цьом, а вождя з Сомалі.

Ми також народились у жовтому теремі.
Ми самі сорок років чекали на дощ.
А тепер під ногами росте гімноспермІум.
Це — рослина, що зовні нагадує хвощ.